

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 2 fi. 60 cr., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 4 franci. **Inserțiuni:** De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Elöpatak, 5. August 1881.

A m i c e !

Ca un bou se chinuiesce omul în valea acésta a plângerilor. Iarna zgribure ca un câne, vara asudă ca un măgar. Tótă ziua în ham, ca un cal, și tótă nóptea maltratat de griji pentru pânea de tóte zilele. De trei ori pe septămână-l prind frigurile până-și află pe calea politică sau civilă vr'un drept atacat, și de șapte ori pe septămână-l calcă nevoia cea rea, când cugetă la activitatea executorilor de dare din Ungaria.

Și pentru-ce se chinuiesce omul așa amar? Astă întrebare punându-mi, mi-am pachetat calabalicul necesar într'un giamantan și am plecat la băile din Elöpatak, pentru hodina sufletéscă și recrearea trupéscă. Tu, care me cunosci, pare-că te auđ întrebându-me: Ce lipsă ai tu de recreare trupéscă ș'apoi pentru-ce chiar la băile din Elöpatak? De se-ți spun drept amice: Decând am cetit programa politică a archigiambașului diplomatic Dr. Miron Românul, mi s'a pus un nod în stomach, care-mi conturbă tótă mistuirea regulată. Ce era se fac? Tu cunosci stremoșescul proverb: Cuiu cu cuiu se scóte afara! Tot românul scie, că metrotrântorul Miron, bind apă amară de

Budapesta a căpătat laxațiuni la creeri, a căror urmare a fost nascerea cunoscutei programe politice. Acesta făcându-mise mie ghem în stomach, mi-au ținut medicii că singur vestitele puteri laxative ale băilor din Elöpaták sânt în stare a disolva acel ghem și a'i deschide drumul ușurințelor pântecesci.

Acum sper că vei înțelege hotărîrea mea de a cerceta băile din Elöpaták. Și-ți spun drept amice, apa de Elöpaták îmi face bine. Abia o folosesc de 8 zile și am scăpat de ghem. O descanalisare a stomachului i-a dat direcțiunea, ce merită programa politică a archicupetroleumiruitului Miron! —

Jată efectul băilor de Elöpatác. Altcum acestea nu merită cercetare. În loc se scapi de necasuri, dai aici de mai mari neplăceri. Țeu eu nu-înțeleg cum mai cercetază atâta public din România aceste băi și pentru ce? Pentru-ca sculându-se dimineața se se necăjască că păpușii i s'au curățit rău sau deloc?! Pentru-ca, mergînd la cafenea, se i-se scornescă veninul și se capete numai o bucățică de zăhar pentru îndulcirea celor mai amară surogate de cafea supuse dării de consum?! Pentru-ca mergînd la barbierul se se întorcă ciung la urechi sau plin cu boboci de iască în obraz?! Pentru-ca voidnd a prânzi la Mora se nu afe loc, i-ar asteptînd după golirea unui loc se nu mai capete nimic de mîncare?! Sau după prînz după-ce l'a belit barbierul și birtașul, pentru-ca jucînd „Pichet“ contrariul seu se aibă de 30 de ori dupolaltă: Șeptecuşeptesprădece major și patruşprădece ași?! Îți mărturisesc frate, am un pech mai horibil ca metropolitul Miron cu măierile dela gradină, și de aceea plec mâne d'aici pentru-că mai stînd trei zile trebuie se me trimită cu recepere postală acasă, și cine scie scôte-me cineva dela postă.

Dér nici că mai affi în August plăcere la băile din Elöpaták. Cei mai mulți óspeți din România au plecat. Acum

se începe aici sezonul birtococoșilor maghiari. Acestia plăcă la băi de regulă numai dupa-ce a venit grâu-n sat și s'a convins jidanul, că recolta e în stare a suporta spese extraordinari pe la băi. —

Vei fi cetit în Ellenzék despre emisarii din România și Rusia, cari au venit pela băile din Ungaria ca se rescôle pe Români contra Ungurilor. Nu știu la alte băi, dér în Előpatak au fost atari emisari cu sutele. Și se veđi ai dracului ce mai pot fi. Ca planurile și spionările lor se fiă acoperite de velul discrețiunii, s'au aliat cu păstravii, cari — ști tu — tac ca peștele. Până a nu sosi emisarii în Előpatak, era păstravul și pițula, îndată însă ce au apărut s'a făcut : Păstravul și galbenul. Ungurii, ca se pună mâna pe emisari, umblă, ca nebunii după păstravi. Ce spuneau dăunăđi țiarele, că venind ministrul-predșinte Tisza la Előpatak, padimentul de pe valea ce curge prin mijlocul satului, fiind putred, s'ar fi rupt și ómenii ar fi căđut în apă, e o minciună golă. Adevérul e, că Ungurii din suita lui Tisza au năvălit în vale după păstravi. Și crede-me, Tisza însuși, decă nu-l asteptau călăreții ca se-l conducă la Szepsi-St.-György, pleca pe vale după păstravi.

Emisarii români veđând pe Tisza au început a-și înjura regimul pentru neescusavera ușurătate, cu care, pentru o uscătură ca Tisza, trimite atâta emisari în Ungaria și aruncă milioane. Bine frate — ți se un emisar din România — pentru o pojiță ca Tisza, care, când suflă nițal vântul, i-si umple posonarele cu petrii, ca se nu-l sufle preste Carpați până dincolo de Caucasus, ne trimite pe noi Bratianu și Roseti în Ungaria ? !

Emisarii muscălesci sânt proști, ca un blid de colivă. Pe unul din acestia l'au prins eri Ungurii. Acesta, înbrăcat

în reverende fine de fasonul gr. or. și cu brâu roșu, e un om de mijloc, ras pe cap, cu puțin păr în cefă, cu barbă plină, mai mult cărunță, în obraz, și p'un năsuleț negles în desvoltare și numai cât un glinecel, purtând ochilari. L'au desbrăcat până la cójă și au căutat după hârtii suspitióse și arme, dér n'au aflat la el decât un petec de hârtiă tipărită ș'o păreche de fórfeți.

Dér în fine se fi veđut blamagiu și rușine pe frații Unguri! Șci tu pe cine au prins? Pe redactorul dela „Telegraful Roman“, Cristea. Hârtia cea tipărită era un exemplar din circularul lui Dr. Miron Românul cătră preoții din comitatul Sibiinului în cauza alegerilor dietali, iar fórfecele erau acelea, cu cari se redigiază Telegraful Roman.

Al teu

Urziă Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Poclonul *) lui Tisza.

Peneș stă pe câmp de pază,
Nóptea-i négră'n jurul său,
El țintese ochi să vază,
Ochii dusmanului rău.

V. Alecsandri.

Tisza stă'n Pesta la pază,	Tisza stă și se gândesce
Nóptea-i négră'n jurul său,	La scaunul seu domnesc,
El țintese ochi se vază,	La némul ce-l părăsesce,
Ochii Românului rău,	La Românii ce-l jălesc.
Dar nimic nu luce'n zare!	Apoi sterge'n graba mare
Zarea-i órbă, Tisza-i orb,	Două legi, vechi, din bētrâni,
Prin cumplita 'ntunecare	Căci în ele i-se pare
El chirăe ca un corb.	Că-i vorba și de Români.

*) Dar, cinste.

Tisza cugetă în sine : Tisza om fără omenie
 „Ce ascéptă — acest popor Se repede dintr'un sbor
 „Se capete dela mine La condeiu și la hârtie
 „Pentru că-mi face topor ? Și face-o lege cu spor.
 „Să-i dau drept, să-l fac ferice ? Țerii lui apoi gătată
 „Să-l las liber a alege ? Dând-o ȃice : „Fă din ea
 „Ba, mai bine ȃeu de-aice „Instrument, ca toți d'odată
 „Drept poelon să-i dau o lege!“ „Să învețe limba ta“.

„Și cu dênșa 'nădușesce
 „Graiul némului strein,
 „Căci de nu, te prépădesce
 „Ticălosul de Român.
 „El*) mă ține la putere
 „Și 'mi plătesce traiu domnesc,
 „Eu îl fac se l'umblă-ȃ cere
 „Și cu legea-l nădușesc.“

Tóder Varzá-acrá.

*) Românul.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Me tem că călugărul acela italian, care a prorocit perirea lumii pentru ziua de 28. Septembrie 1881 st. v. va avea totă dreptatea. Ce e drept lumea s'a cam dedat a privi în ori-care călugăr un măgar, dér pentru acea oricare măgar are îndreptăţirea d'a fi proroc.

Semnele sânt cam de așa încât perirea lumii e mai mult ca sigură. Iată pentru-cc : În Praga a ars teatrul Cechilor și damele din Sibiiu la adunarea generală a asociațiunei transilvane n'au putut da reprezentațiunea pentru care s'au pregătit atâta timp. În Craiova a ars demult teatrul național românesc, și Craiovenii nu l'au rezidit încă simplu din temerea, că se va prăpădi lumea. În Viena se surpă o casă din cele mai mari, iar în Bucuresci T. Maiorescu cu simpatțiile lui austro-maghiare se pörtă cu idea d'a cadea din al treilea cat al conservatismului aristocrat în parterul plebeic Rosetti — Bratianu. În Ungaria băjbăie pământul de emisari români, și maghiarii nu pot pune

pe nici unul mâna. În Romania se ocupă toate posturile de prefecti și subprefecti, cu indiviđi, cari seiu distinge între al meu ș'al tău, iar ȋiaristica opositională strigă mereu: Trădare perire, corupțiune. Pester Lloyd susține că Austro-Ungaria are asupra Bosniei dreptul de anexiune, un drept condiționat de misiunea sa civilisatoriă. Noi în urmarea acesta exportăm în Bosnia civilizațiune și pentru grele milioane, importăm din Bosnia crumpene și prune. Graful Andrași trece granița României și ȋiarele din București nu strigă-n lumea largă, că emisari maghiari au ocupat teren românesc. Tot graful Andrași află în Romania o insulă a ginteii latine, și marele etnograf Hunfalvi Pal nu protesteză. Grafului Andrași i se cântă în Sinaia de banda militară română marșul lui Rakoczi ș'al lui Klapka, dér la Moții din Muntii Apuseni, făcând donițe, nu le este ertat a fluiera cu buzele proprii marșul Iancului sau hora dela Grivița. Exellentia sa Dr. Miron Românul în prevederea călugarăscă, că în 28. Septembrie 1881 se va prăpădi lumea, a compus deja circulariul, prin care conchiamă congresul național bisericesc pe 1. Octobrie 1881 la Sibiu. Pe firmament se arată cometi fără cōdă. Cunțan a compus o liturghiă fără cap și c'o grămadă de cōde. C'un cuvânt nu mai avem nici o speranță de mântuire; față de atari semne lumea trebuie se se prăpădescă!

Eu a-și fi gata a descrie modul prăpădirii lumii în colori cât de vii, dér fiind-că decând am intrat și eu în ceata ȋiarisților, nu s'a prăpădit lumea încă nici odată, de aceea onorații mei cetitori se vor mulfămi de astădată cu următoarea descriere reȋimată mai mult pe presunțiuni:

Luni în 28. Septembrie 1881 st. v. des de diminéță, Exellentia Sa Archiepiscopul și Metropolitanul tuturor românilor gr. or. din Ungaria, Dr. Miron Românul etc. etc. pășese cu

piciorul cel stâng din pat și în credința, că e duminică, se hotărăse a merge la biserică. În urmarea acesta se simte în totă Europa primul cutremur de pământ.

Cinci minute după acesta, primministrul Ungariei Tisza concipă al doilea emis secret către toți comiții supremi în chestia emisarilor ruși și români, în urmarea căreia, Deac se fîtorce de șapte ori în grópă : Al doilea cutremur de pământ !

După alte cinci minute doi români taie în munții din granița României cu Secuimea un brad. Acesta cade cu vârful pe teritoriul unguresc și vatămă integritatea Ungariei : Al treilea cutremur de pământ.

În fine trântesce órecine într'o cafenea pe diarul Ellenzék la pământ. Diarul cade totma p'un articol de fond al lui Bartha despre tema lui graf Andrași : „Romania și Austro-Ungaria sînt aliați naturali, și regele Carol chiar când ar fi un fiu al Czarului, n'ar putea sacrifica mica insulă a gîntei latine valurilor mării slavismului.“ Pămîntul nu mai suferă asta, începe a se clătina, un „Puf“ teribil urmază, și globul pămîntului plesnesce ca o patlagea d'ale zarzavagiului Dr. Comșa ce s'a premiat la expozițiunea națională din Sibiiu. —

Paserile în aier încetéză a cînta și cer dela Dumneđu o subvențiune anuală de 12000 fi., promițînd că tot la trei ani vor oua și vor scóte circulare electorali în favorul binevoínței speciale din sferele mai înalte decidétóre. Ómenii amuțesc și nu mai pot vorbi unguresce. Toți cărora le dă mâna, se fac defraudanți, ca se pótă fugi mai lesne.

Întraccea norii plouē rășină, puciosă, și executori de dare. Durduie și tună. Riuri noi se nasc, în cari veđi înnotând remășițele acelora, cari s'au prăpădit deja sub regimul lui Tisza.

Aci veđi capul lui Tisza legănându-se de valurile din Elópatak către Arpatak și Olt la vale ; colo chestiunea Dunării,

înecându-se cu Pester Lloyd cu tot în Marea Neagră ; dincolo
 rentă de aur a Ungariei urcându-se la burza din Serajevo ; și
 mai dincolo cum sântii părinți ai sinodului arhidieceșan, se
 chinuiesc, ca se scape fondul rudolfian din valurile Hârtibaciului.

Dintre tunete și trăsnete se aude o voce strigând : Scanda-
 lografescu, Scandalografescu ! E cocóna Gurădulce, care aprópe
 de înecare se ține de códa mâței. Eu cofundându-me îi
 răspund : La revedere pe cealaltă lume în raiul cu șórecii !

În momentul acesta vestitul Strussberg apare în dealul
 metropoliei diu Bucureșci și strigă după capitaliști, ca se con-
 strueze o nouă lume pe acții, garantând atât durătatea cât și
 rentabilitatea întreprinderii sale.

Prorocul Bileam

ridicând toast la banchetul adunării generali a asociațiunii transilvane din 15 August 1881.

Domnilor și Dómnelor! Domnul președinte al asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român, și domnul președinte al comitetului pentru expozițiunea națională, în cuventările domnialor de deschidere s'au folosit de ominosul termin: „Activitate“! Ve spun drept Domnilor și Dómnelor! eu nu înțeleg cum primul filolog român în Austro-Ungaria, Domnul președinte Cipariu, și cum Domnul Cosma iar om cu

carte, mai pot folosi la exprimarea cugetărilor sale substantive bancrotate, cum e substantivul activitate, care s'a sters cu desevirşire din gramatica românească. Eu când aud substantivul activitate î-mi vine se-mi resfrâng mânecele, se-mi deschid palma și după-ce am făcut un semicerc prin aier, astupând gaura prin care a eșit terminul activitate, se bag mâna-n pungă se scot 5 fl. și se me împac. In cazul de față din reverința și stima, ce o păstrez cătră acelea persóne cari s'a folosit de terminul activitate, eram se-'mi dau mie o palmă și cu cei 5 fl. se plătesc taxa anuală la asociațiune, cu care datoresc încă. Credeți-me Domniloru și Dómnelor! Eu când aud terminul „activitate“ de necaz î-mi vine se-mi saiu din pele și se iau lumea-n cap, apoi se dau un circular, prin care se aret, că cine o va gasi s'o țină pentru sine, sau s'o folosească întru scopuri naționali bisericesci.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Si pentru ce: Pentru-că activitatea nu-i de nasul nostru și cu tótă dreptatea s'a sters din gramatica românească. Am se ve dovedesc istorice:

Numai este Domnilor și Dómnelor nici o indoială că stremoșul Adam a fost român și ca român a fost primul pasivist; pentru-că cine altul decât un român s'ar fi lăsat ca se-i smulgă așa ușor o cóstă! Cine altul decât un român mușca așa de ușor întru'n măr pădureț?

Aseminea a fost Noe român și pasivist. Cine altul s'ar fi îmbetat de vin așa curênd și s'ar fi dat la umbră?

Regele Faraon a fost român și pasivist: Dece nevoi au trebuit se vină preste el până a dat Jidovilor drumul.

Așa v'ași putea numera pe toți pasivistii dela facerea lumii până la conferința națională din 11. Mai 1881 dér voiu a ve dovedi că la expozițiunea noastră, pe care domnii anteto-

astanți a ridicat'o la ceriuri, în tóte grupele, domnesce o cumplită pasivitate :

În prima grupă : „Montanistică“ s'ar putca afla o grămadă de petroleu pentru-că vecinu-mio d'aici e un mare fabricant de petroleu, dér lipsește întunecimea egipténă, cu care se iluminează stradele din Blaj.

În grupa adoua : „Agricultură“ lipsește ogorul, ce l'a produs legile de contribuțiune și alte imposite ale statului modern. Tot în acésta grupă n'am veđut în despărțământul silvicultură bâta de alun, care a făcut și face mari serviții civilizațiunei. Tot aici nu pot nega, în „despărțământul horticultură“ am observat o curcubătă expusă — decă nu me'nșel de popa gr. cat. din Șoimuș, — care mi se părea că representă unitatea românilor confesională, dér uitându-me mai serios, am observat că curcubăta are doue capete și că între acestea spânđură o frunđă, care sémână mult cu-n petec de reverendă.

În a treia grupă „Industria“ se află póte cele mai multe obiecte și cu drept cuvânt a lăudat domnul Diamandi în toastul seu abundența obiectelor expuse de sexul frumos.

Eu din contra chiar în grupa acésta am observat un gol teribil. În tótă expositia n'am veđut o căiță sau o legătóre, și totu-și ținta tuturor damelor e a apuca odată sub căiță. Din contra am observat aci un pantof. Acest visibil simbol al jobăgiei bărbaților era prea frumos lucrat, dér cum cugetă damele a face întrebuițare de puterea pantofului, acolo unde lipsește căiță. Între tóte obiectele expuse de sexul frumos n'am observat lacrămile, cari le varsă nevestele, când bărbatul nu voiesce a rafui contul marsadmodei. Am veđut diferite unelte pentru lucrurile de mână ale damelor dér n'am observat unelța principală pe : Neevitabilul amic de casă ! Un amic — nu-l ved aci — m'a asigurat, că va expune un articol de

prima calitate din industria de casă: pe sócra-sa. M'a mințit! Póte-că o va expune numai la 2 Septembre între articulele rumegătóre.

La grupa a IV. „Mașine și unelte“, m'a cuprins serióse îngrijiri de viitoriul nostru. Apoi bine Domnilor și Dómmelor, e fapt constatat, că din monopolul tutunurilor statului nostru, consumă românii așa numitul „házi dohany,“ și în tótă expoziția se nu veđi tu amnar cremine și iască. La unelte uitându-me mi-au eșit ochii cât pumnul, și n'am observat nici una din acele unelte, cu cari s'au pus românii la alegerile trecute dietali în mișcare. Se veđi tu batăr vr'un circular, ceva — nimic!

Grupa a V. „Arte“ e reu reprezentată. Așa lipsese aici arta de a scóte țărénului banul din pungă, sau arta de a rade nesăpunit, și me rog a cugeta, numai în Sibiiu câți advocați n'avem.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În fine grupa a VI. „Literatură și instrucțiune publică“ represintă un gol teribil. Décă v'a-ți uitat bine Domnilor și Dómmelor, în despărțemântul literatură, lipsese chiar asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român. Dér lipsa asta e lesne de esplicat: Asociațiunei pentru literatura și cultura poporului român, nu-i este conces a face expozițiuni.

Ve-ți fi veđut Domnilor și Dómmelor și despărțemântul: „Diaristica română“ și cred că nu ați trecut cu vederea, că lipsese „Calicul“ dér sum sigur, c'a-ți veđut destulă caliciă. Eu am asteptat ca se ved în despărțemântul diaristica română, batăr acea uneltă istorică a redacțiunilor moderne, pe care laicii o numesc „fórfeci“.

Privitor la instrucțiunea publică, ce lesne era comitetului central a umplea acéstă rubrică, cu mai multă demnitate. În septămâna acésta a fost aici o mare conferință învățătorescă, și bieții învățători, neavënd conducător umblau amețiți pe strade.

Ve asigur Domnilor și Dómnelor, cu cunoscând metode de instrucțiune publică din protopopiatul Nocrich — Cinculmare, asteptam se ved în despărțemântul „instrucțiunea publică“ batar o duzină de urechi smulse dela băieții de scólă.

Nu ve mirați deci Domnilor și Dómnelor, și nu me numiți neconsecuent, dacă după tóte aceste experințe făcute în esposițiunea nóstră națională, î-mi redic pocalul și-l béu dicând : Péră pasivitatea, trăiéscă activitatea !

Toastul Prorocului Bileam la banchetul tinerimei academice.

Domnilor și Dómaelor !

E vorba de presă. Fiind că dispun și eu d'un stémp, permiteți-mi și mie se ridic un toast, pentru o dorință.

Domnilor și Dómnelor !

O damă maghiară de înalt rang aristocratic și totodată o prea frumoasă blondină aflând hotărîrea ministrului nostru, prin care s'a întredis asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român dreptul de a arangia esposițiuni, in mijlocul unei mari societăți a dis : „Nu mai este dreptate in țară !“ Disa frumoșei blondine a frapat, cu deosebire pe un cavalier. Acesta, unul din fabricanții legilor țerii, ca se paralizeze lovitura frumoșei blondine a susținut — firesce apart — că frumoșa blondină e alienată, e o nebuună.

Eu, Domnilor și Dómnelor, nu sum psiholog, ce privesc însă experințele mele psihologice, făcute la dame blondine, ve asigur cu tótă sinceritatea, că blondinele au darul de a face pe ori-care cavalier ca se-și pérđă mințile, fără ca ele se pérđă p'ale lor. Așa dér pentru presupunerea, că frumoșa blondină, ar fi o nebuună, vorbesce singur împrejurarea, că ea si-a exprimat dubietatea in existința dreptății, cu prea mare francheță,

și a face așa ceva într-un stat, care dispune de cea mai nouă lege criminală, e într'adever o nebunie.

Cu toate acestea e curios cum și află unele adevăruri psihologice în totă lumea recunoștință. Când strigă cineva: „Nu mai este dreptate-n țară“, acela îndată se privesce d'un nebun, precând altul, care strigă tot așa de tare: „Se traiască ministrul“, nu numai că nu se privesce d'un nebun, ci din contra trece de mare patriot. Cel din tâu se rade pe cap, și prin un tuș cu apă rece, se fac toate încercările, a-l aduce la credința, că există dreptate'n țară. Din contra celalalt nu numai că nu se tunde pe cap, ci înloc d'al pune sub un tuș rece, i-se acată un ord de pept, sau se avansază la un înalt rang, cu toate, că în urmă se arată, că acestuia-i lipsesc mințile. —

Când acea blondină a exprinat grelele cuvinte: „Nu mai este dreptate-n țară“ sigur a avut motive. Eu nu știu nu le cunosc, d'er cred, că în oprirea asociațiunii transilvane d'arangia expozițiunii a privit blondina totodată o mărginire a libertății personali, pentru-că fiăcare damă e în fine o asociațiune de diferite nobile însușiri și exprimă o expoziție de sine stătătoare. Câte dame atâtea expozițiunii, și fiăcare cu motivate pretensiuni, d'a fi premiată.

Și decă Domnilor și Dómnelor statutele asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român, nu conțin expresă autorizare d'arangia expozițiunii, dreptul acesta și l'a câștigat deja prin us. De 20 de ani Domnilor și Dómnelor fiăcare adunare generală a asociațiunii transilvane a fost totodată împreună c'o expozițiune de dame, și până-n est an nu i-a plesnit nici unui ministru prin cap a denega asociațiunii transilvane dreptul de expozițiune. — Ați veđut frumoșa cunună de dame la presenta adunare generală a asociațiunii transilvane, cari fac tot atâtea obiecte de expoziție vrednice de pre-

miare. Dér și mai mult, scii Dumnevóstră că la tote adunările generali ale asociațiunei transilvane, esposițiunile de dame s'au premiat, cu prețioase premii chiar din visteriile statului. Iată cum: Tinerimea bărbătésică e fără indoială un capital al statului. Apoi întrebați pe popii din țară la câte dame acum de 20 de ani a dis popa: Cununase róba lui Dumneđu Florica cu robul lui Dumneđu Bujor etc., simplu din incidentul unei cunoscințe făcute la adunările generali ale asociațiunei transilvane.

Sum curios a sci, ce ar dice acea frumósă blondină aflând că ministrul nostru a întredis și întrunirea tinerimei academice într'o societate. Eu pare c'o aud făcênd o versiune limbistică cu tuș și apă rece.

Dér și mai mult, Domnilor și Dómnelor! Eu am aflat că ministrul nostru nu ne concede nici ca se mănecăm mai mulți laolaltă.

Înțeleg pe ministrul nostru cându-și dá tótă silința, ca se n'avem ce mânca. Și în acéstă privință întrece ministrul nostru, chiar și pe arendașul acestei restaurațiuni.

Dér Domnilor și Dómnelor, când un ministru, și atunci când avem ce mânca, se îngrijesce, ca se nu ne fiă ertat a mânca, acésta e o prea părintésică îngrijire.

Domnilor și Dómnelor, mai fericită dintre tóte e presenta adunare generală a asociațiunei transilvane. Priviți la adunarea acésta a tinerimei academice: Câte capete atâtea premii pentru esposițiunea de dame. Fiă-care face un rob al lui Dumneđu, și eu sum sigur, că față de atari robi ai lui Dumneđu fiăcare damă e gata a-și pleca capul și a lua jugul robiei sub auđu melodiósei cãntări: Isaia danțuiesce.

Dea Dumneđu, ca fiăcare damă disponibilă se plece, dela adunarea presentă a asociațiunei transilvane, cu-n jug academic acasă. Pentru idea acésta-mi ridic pocalul meu!

Cocóna Gurădulce.

Hihhi! Căț! Trei luni de véră, p'o căldură dobitocéscă s'au frământat damele din Sibiiu, ca la adunarea generală a asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român, se dea o representațiune teatrală. . . Căț! Pe tóte stradele, pe tóte promenáđile le vedea-i cu rolele subțfórá gesticulând din mâni, dând din picióre, involbând din ochi strânbând din nas și gură, de cugetai că Dr. Szabo a dat sexului frumos prin institutul dela pórtá Oenei drumul. . . Mițuluc! Făicare si-a luat un aier de madam Thalia sau Melpomene, și în urmă tóte au dat ca Irimie cu oistea-n gard. . . Mițuluc! Acum se excusă că, până Babeș nu face teatrul național românesc, ele în teatru strein nu se produc. . . Căț! Lucru

stă însă așa că nici una din dame n'a voit a lua rolul de sufler, ș'acum tóte au suflat cu întreprinderea lor în păsat. . . Mițuluc !

La balul espozițiunei naționale. . . . hihhi ! . . . Căț ! Damele din Sibiu asemănau cu aceea parte a espozițiunei naționale, în care obiectele expuse nu s'au putut aranja până la ziua deschiderei, ci stau claiă pe grămadă. . . . Mițuluc ! Toaletele damelor streine, le-au făcut se umple unghiurile din sala balului . . . Căț ! Mai lipsea numai ca, la unghiurile salei de bal se se întindă câte-o sfóră ca și la espoziția națională, spre a fi scutite de ochii publicului . . . Mițuluc !

Și-au dat ele, ce e drept tótă silința, ca se apară la bal cât de elegante și cu șleपुरi posibil de lungi, dér eleganța toaletelor damelor din Brașov, le-a sleit de părete. . . . Mițuluc ! Cu deosebire cocóna lui no asta a lui . . . nu-i ea din Sibiu . . . Căț ! . . . uite ucig'o crucea . . . rogojina aceea bătrână a lui . . . aceea cu nasul în pod . . . când a intrat în sala balului, capul dela șlepul ei era încă în piața cea mare, pela statua lui Nepomuc, dér când a dat cu ochii de toaletele damelor din Brașov, te ai pomenit numai că zgurcesce odată din grumazi i-și constrânge códa ca rîma când pășesce, s'o tulesce la cuptoriul delângă odaia de toaletă . . . Căț !

Balul espozițiunei naționale române a fost cu-n cuvânt balul șlepurilor, sau pe românesce: Se părea că la fiăcare damă i-ai legat o felezuitoře dinnapoi și i-ai dat drumul preste plevele din aria salei de bal . . . Mițuluc !

Lasă că căldura tropică, ce domnea în sala balului, din orice șusală storcea sudori, dér cu deosebire bărbaților le curgėu sudorile cât bobul, când vedėu, cu câtă nepăsare sar cavalerii pe șlepurile nevestelor lor, și apoi mai cugetau și la răfuirea contului marșadmodei. . . Căț ! Am compătimit cu deosebire

pe domnul Anticipescu, care, pentru șlepu nevestei sale del balul espozițiunei naționale, a făcut o anticipațiune de lăfă de șapte luni . . . Căt! Bietul om i-și resfira pėrul din cap, ca un disperat, și se bătea cu pumnul în pept, de amuția basul gordunei dela capela musicală . . . Căt! Iar când a' observat, că din pletosul șlep al nevestei sale, a mai ramas numai un cotor de mătură, i s'a înneecat resuflarea, ca la un cocos cu limbăriță . . . Mițuluc!

Mai mult ca la tóte, toaleta cocónei Sfecla a întâpat în ochii publicului . . . Căt! Acésta și-a încărcat pe haină, ca curcubeul, treiđecișidou de colori . . . Căt! În șignon, pe pept, pe solduri și pe șlep s'a înpenat cu atâtea flori, de cugetai că-i o Zarzavagioică din Bucuresci strada Ienei . . . Căt! Bărbatu-so sta mereu lângă ea și representa o față gulgítóre, ca un țap logodit. Mițuluc!

Înțeleg că moda, acest absces produs de civilisațiunea modernă în cósă bărbatului recere la întegritatea nevestelor o cósă și acolo, unde punga bărbatului nu înclinéză la oftică, admit cósă cât de lungă, dér când aud, că la balul espozițiunei naționali din Sibiiu, un protopop, căruia i se vedea urđitura de opincă prin reveréndă, i-și vinde doue vaci, ca se facă fetei sale o cósă modernă, atunci de necaz i-mi vine se-mi sugrum măta, și cu ghiarele ei se brăzdez pe acel protopop pe frunte până-i voiu da de minte. . . Căt că te sugrum!

Batăl pécatele divorțiali se-l bată de protopop . . . Căt! Nu putea el tăia numai cósă dela vaci și se le acăte fetei sale. . . Mițuluc! Fétă-sa cu doue cósă făcea la balul espozițiunei naționale, față de celelalte dame, cari avéu numai câte una cósă, cu mult mai mult efect, și el remânea cel puțin cu cea mai mare parte din vaci. . . Căt!

Balul espozițiunei național-române din Sibiiu a statorit

altcum o morală decizătoare pentru viitorul toaletelor de baluri . . .
 Mițuluc ! O mulțime de dame, aparând la acest bal în prea frumoase costume național-romanesce, au aflat aplausul general al publicului serios . . . Mițuluc ! Costumul național-romănesc are darul d'a presenta ochilor formele dezvoltării trupesci nefalsificate . . . Mițuluc ! Am văzut la balul expoziției naționale o damă, dela natură, scund crescută, d'er costumul național românesc i-a aplicat un vino-n-coci fermecător . . . Mițuluc ! . . . precând alta de asemenea statură în costum cu șlep, representa o vrabiă, căreia i-ai acățat o coddă de păun . . . Căț ! Cred că și protopopul, care și-a lăsat copiii fără lapte la casă, va fi băgat în glavă : Că la o pisică nu numai că nu-i stă bine cu coddă de vacă, d'er nu prinde nici șoreci . . . Mițuluc !

Firesce Bcostumele Cdeir damăv dela balulv expoziției naționale era din România, și noue în Transilvania ne lipsesce regina Elisabeta, care scie da crătinței privilegiul d'a se presenta în salóne. . . Mițuluc ! Când însă damele nostre cu poziția socială mai superioră vor mai slăbi din mania d'a se presenta la baluri cu coddă de comet, ca se facă scóle și alte filantropii și vor recunósce îndreptățirea crătinței transilvane d'a intra în salóne, atunci nu numai pentru industria națională se vor face nemuritoare d'er și copiii protopopului care și-a vîndut doue vaci, pentru-ca fată-sa se aibă coddă la balul expoziției naționale, se vor bucura de mana țitelor de vacă. . . Mițuluc !

Déca ai devenit în căsătoria : „Tăpalaga lui Isaia dânduiesce“ sau după cum dic nemții „Pantofelheld“ fâte membru al reuniunii de cântări din Sibiiu, și atunci te vei bucura și acasă d'o voce.

Călătorind la Bucuresci cască-ți ochii, ca se nu te inpedeci pe strade d'un fotograf și se turtesci pardosala cu nasul.

Voind a trece în Ungaria d'un bun cetățan : Rabdă și-ti ține fleura.

De țintescce atențiunea lumii la tine arată-te că nu poți numera până la cinci si fi sigur că nici în Ungaria nu te fac ministru de finanțe.

De voiesci se-ți sperii copii sau sei înțarci numai strigă : „Taci că vine țiganul“, ei : „Taci că vine executorul de dare“.

De voiesci a cunósce lumea atunci fi atent la cele ce se vorbesc în cercurile sociali și fi sigur, că făcare individ vorbesce de propriile ocupațiuni : Pantofariul despre băieții ce-i are la

învătătură, cum le-a smuls moțul și urechile, cămetariul despre mușterii sei, cum le-a tras pelea preste urechi; măcelariul despre boi sei grași; morariul despre măgariul seu; și măgariul, despre politică etc. etc.

Stan Pățitul.

Neîncredere-n Santul Nicolae.

- Cei de esti așa de tristă, chiar ți-ai pierdut ceva?
- Da mi-am pierdut punga cu paralele.
- Rógăte numai la S. Nicolae și o se-ți se afle pungulița.
- Mi-am pierdut tótă nădejdea lele Vuțo c'an vremile
estea scumpe și S. Nicolae dec'o află nu mi-o mai dă!

Prognosă!

Procurorul: Asadér serios v'ați decis coconița dragă, ca se nu ve mai măritați nici când?

Coconița: Nu domnule procuror, alta e: Idealul meu despre un bărbat nu s'a născut încă!

Procurorul: Atunci me tem coconițo, că până va fi idealul dumnilale de însurat, dumniata nu vei mai fi de măritat!

Mai multor P. T. Domni: Numărul penultim al Calicului s'a expedat abonenților restanțieri cu recepere postală. Mulți nu l'a primit. Nu-i superare! Acei P. T. Domni sînt însă rogați a remite numerii diarului, pe care-i posed fără îndreptățire. La pretensiunea acésta sîntem cel puțin asemenea îndreptățiți, ca și acei P. T. Domni la refusarea receperei postale.

D. Nic. dela Cacoviță: Am primit. „Decând cu mărișul verișorei, și Metrospărlitul posomorit“ nu se pot publica. „Poesia“ se va folosi mai târziu.

D. Ex-napoleon Nr. 4. Te rog a continua. Simpla enarare a faptelor întemplate e suficientă.

D. Rix. Voind a mai serie pe viitor despre „Scandalele politiceii activistilor“ o poți face mult mai scurt. Pune titula: „Scandalele politiceii activistilor“. Subscrie apoi: „Nicolau Strevoin“ și articolul e gata.

Spre orientare: Condițiunile de prenumerațiune se află în fruntea diarului. Numeri compleți mai sînt. Numeri singuratici costă 30 cr.